

KUNTAINFO

Helsinki 13.10.2016

6/2016

Omaishoitoa koskevaan lainsäädäntöön muutoksia 1.7.2016 alkaen

Tausta

Muutokset omaishoidon tuesta annettuun lakiin (937/2005, *omaishoitolaki*), sosiaalihuoltolakiin (1301/2014) sekä sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annettuun lakiin (734/1992, *asiakasmaksulaki*) tulivat voimaan 1.7.2016. Muutokset liittyvät pääministeri Juha Sipilän hallituksen ohjelman ja vuonna 2014 julkaistun kansallisen omaishoidon kehittämisohjelman toimeenpanoon. Muutosten tarkoituksena on kehittää omaishoitajien vapaa- ja sijaishoitajärjestelmää. Tavoitteena on parantaa omaistaan hoitavien henkilöiden tosiasiallisia mahdollisuuksia käyttää vapaitaan ja sitä kautta tukea hoitajien jaksamista. Vapaita koskevat muutokset koskevat eri sisältöisinä omaishoitosopimuksen tehneitä hoitajia ja ilman omaishoitosopimusta omaistaan tai läheistään hoitavia henkilöitä. Omaishoitosopimuksen tehneiden omaishoitajien jaksamista tuetaan myös omaishoitajien valmennuksella ja koulutuksella sekä lisäämällä omaishoitajien hyvinvointi- ja terveystarkastuksia.

Omaishoidon lisäksi kehitetään myös perhehoitoa. Omaishoitoa ja perhehoitoa kehittämällä on tarkoitus tukea kotona asumista ja korvata muuta, kalliimpaa hoitoa, ja siten pienentää kuntien kustannuksia huomattavasti. Omaishoitoa tukevien palvelujen ja perhehoidon kehittämiseen on varattu myös lisämäärärahaa. Vuodesta 2018 alkaen omais- ja perhehoidon kehittämisen lisämääräraha kunnille on vuosittain 95 miljoonaa euroa.

Omaishoitolakiin, sosiaalihuoltolakiin ja asiakasmaksulakiin tehdyt muutokset

Omaishoitolaissa oikeutta lakisääteiseen vapaaseen on laajennettu koskemaan kaikkia omaishoitosopimuksen tehneitä omaishoitajia. Omaishoitajan mahdollisuutta käyttää vapaataan alle vuorokauden mittaisissa jaksoissa on täsmennetty. Lisäksi omaishoitolakiin on lisätty säännöksiä omaishoitajien valmennuksesta, koulutuksesta sekä hyvinvointi- ja terveystarkastuksista. Omaishoitolaissa on myös muutosten toimeenpanoon ja soveltamiseen liittyviä siirtymäsäännöksiä.

Sosiaalihuoltolaissa on täsmennetty kunnan mahdollisuutta järjestää vapaata ilman omaishoitosopimusta omaistaan tai läheistään hoitavalle henkilölle, jonka antama hoito ja huolenpito on päivittäin sitovaa.

Asiakasmaksulakiin on lisätty säännös, jonka mukaan edellä mainitun sosiaalihuoltolain mukaisen vapaan ajaksi järjestetyn sijaishoidon asiakasmaksu on sama kuin sopimuksen tehneiden omaishoitajien vapaan aikaisessa sijaishoidossa.

Omaishoitajalle järjestettävä valmennus ja koulutus

Omaishoitolakiin lisätyssä uudessa 3 a §:ssä säädetään kunnan velvollisuudesta järjestää omaishoitajan hoitotehtävää tukevia palveluja. Pykälän 1 momentissa säädetään kunnan velvollisuudesta järjestää tarvittaessa omaishoitajalle valmennusta ja koulutusta. Omaishoitajan hoitotehtävää tukevien palvelujen määrä ja sisältö kirjataan lain 7 §:n mukaiseen hoito- ja palvelusuunnitelmaan. Tarvittaessa kunta voi huolehtia valmennuksen ja koulutuksen aikaisesta sijaishoidosta.

Omaishoitajan valmennuksen tavoitteena on tukea omaishoitajuutta sekä kehittää omaishoitajaksi ryhtyvän henkilön valmiuksia omaishoitajana toimimisessa. Valmennuksessa voidaan käsitellä esimerkiksi omaishoitajan asemaan ja hyvinvointiin sekä kunnan ja omaishoitajan yhteistyöhön liittyviä kysymyksiä sekä toisaalta avustamisen ja hoivatyön perusteisiin liittyviä kysymyksiä. Valmennuksella voidaan edistää hoidon laatua ja varmistaa, että omaishoitajat toteuttavat hoidettavien toimintakykyä ylläpitäviä ja edistäviä toimintatapoja. Kunnan velvollisuus järjestää valmennusta koskee omaishoitotosopimuksen tehneitä omaishoitajia, mutta valmennusta voidaan järjestää jo ennen omaishoitotehtävän alkamista. Kunnan tehtävänä on valmennuksen järjestäminen, jolloin valmennuksen tuottamisesta voi vastata muukin toimija, kuten järjestö.

Valmennusta koskevan säännöksen tarkoituksena on tukea omaishoitajien valmennuksen järjestämistä siten, että lähes kaikki uudet omaishoitajat valmennetaan tehtävänsä. Omaishoitajien yksilölliset tilanteet vaihtelevat kuitenkin esimerkiksi valmiuksien ja muiden olosuhteiden mukaan siten, ettei valmennus ole ehdoton edellytys omaishoitotosopimuksen tekemiselle, vaan kunnalla on mahdollisuus tapauskohtaiseen harkintaan. Valmennuksen tarvetta arvioitaessa on otettava huomioon myös omaishoitajan ja hoidettavan mielipide.

Omaishoitolain siirtymäsäännöksen mukaan omaishoitajan valmennusta koskevaa säännöstä sovelletaan vasta 1.1.2018 alkaen. Valmennuksen järjestämiseen liittyvä suunnittelu ja toiminnan laajentaminen voidaan kuitenkin käynnistää välittömästi lain voimaantultua.

Omaishoitajan hoitotehtävää tukevan koulutuksen tavoitteena on tukea omaishoitajan osaamisen kehittämistä ja valmiuksien ylläpitämistä omaishoitosuhteen aikana. Koulutuksen laatu ja sisältö määräytyvät omaishoitajan yksilöllisen tarpeen ja omaishoitotilanteen vaatimusten mukaisesti. Koulutus voi liittyä esimerkiksi erilaisten apuvälineiden käyttöön, ergonomisten työasentojen opettamiseen ja haasteellisista tilanteista selviytymiseen. Koulutus voi liittyä myös esimerkiksi muistisairaiden, päihde- ja mielenterveysongelmaisten ja vammaisten lasten omaishoidon erityiskysymyksiin.

Hyvinvointi- ja terveystarkastukset

Omaishoitolakiin lisätyn uuden 3 a §:n 2 momentissa säädetään kunnan velvollisuudesta järjestää tarvittaessa omaishoitajalle hyvinvointi- ja terveystarkastuksia sekä hänen hyvinvointiaan tukevia sosiaali- ja terveystarkastuksia.

Hyvinvointi- ja terveystarkastuksella tarkoitetaan kliinisillä tutkimuksilla tai muilla tarkoituksenmukaisilla ja luotettavilla menetelmillä suoritettua omaishoitajan hyvinvoinnin, terveydentilan ja toimintakyvyn tarkastusta sekä hyvinvoinnin ja terveyden edistämiseen liittyvää terveydentilan selvittämistä ja neuvontaa. Hyvinvointi- ja terveystarkastuksen sisällöstä on annettu sosiaali- ja terveysministeriön kuntainfo (12.2.2015) (http://stm.fi/artikkeli/-/asset_publisher/genomforande-av-undersokningar-av-narstaendevardarnas-valmaende-och-halsa), joka on myös jatkossa käyttökelpoinen omaishoitajien hyvinvointi- ja terveystarkastusten sisältöä suunniteltaessa ja arvioitaessa. Hyvinvointi- ja terveystarkastukset ovat maksuttomia sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 5 §:n 1 kohdan perusteella.

Oikeus vapaaseen jatkossa kaikilla omaishoitosopimuksen tehneillä omaishoitajilla

Omaishoitolain 4 §:n muutoksella omaishoitajan oikeus vapaaseen on porrastettu hoidon sitovuuden mukaan. Jatkossa jokaisella omaishoitolain 8 §:n mukaisen omaishoitosopimuksen tehneellä hoitajalla on oikeus pitää vapaata vähintään kaksi vuorokautta kalenterikuukautta kohti. Omaishoitajalla on edelleen oikeus pitää vapaata vähintään kolme vuorokautta kalenterikuukautta kohti, jos hän on yhtäjaksoisesti tai vähäisin keskeytyksin sidottu hoitoon ympärivuorokautisesti tai jatkuvasti päivittäin. Vapaiden määräytymisperusteisiin ei näiltä osin ole tehty muutoksia, joten tällä hetkellä kolmeen vapaapäivään oikeutettujen omaishoitajien tulee jatkossakin saada vähintään kolme vapaapäivää kuukaudessa, ellei hoidon sitovuudessa ole tapahtunut muutoksia.

Omaishoitosopimusta tehtäessä tai sitä myöhemmin tarkistettaessa arvioidaan, onko omaishoitaja annetun hoidon ja huolenpidon sitovuuden perusteella oikeutettu kahden vai kolmen vuorokauden vapaaseen kalenterikuukautta kohti. Tiedot omaishoitajan oikeudesta lain mukaisiin vapaapäiviin merkitään omaishoitosopimukseen. Kunta voi jatkossakin järjestää omaishoitajalle myös edellä mainittuja kahta tai kolmea vuorokautta enemmän kokonaisia vapaapäiviä sekä alle vuorokauden pituisia virkistysvapaita. Kunnan on huolehdittava hoidettavan hoidon tarkoituksenmukaisesta järjestämisestä hoitajan vapaan aikana.

Omaishoitajalla on oikeus pitää lain mukaiset vapaat säännöllisesti kuukausittain. Omaishoitaja voi myös sopia kunnan kanssa vapaapäivien säästämistä ja vapaan pitämistä pidempänä jaksona kerralla. Laissa ei ole säännöksiä siitä, kuinka pitkältä ajalta omaishoitaja voi kerryttää vapaata yhtäjaksoisesti pidettäväksi tai minkä ajan kuluessa kertyneet vapaat on pidettävä. Kunnan on syytä antaa näistä kysymyksistä esimerkiksi omaishoidon tuen toimintaohjeessa tai vastaavassa yleiset ohjeistukset, jotta omaishoitajien yhdenvertaisuus voidaan turvata. Kunta voi esimerkiksi ohjeistaa, että omaishoitajan on pidettävä edellisen vuoden aikana kertyneet vapaat viimeistään seuraavan vuoden tiettyyn ajankohtaan mennessä.

Kunnalla säilyy jatkossakin harkintavaltaa sen suhteen, mitä pidetään muuna kuin vähäisenä hoidon keskeytyksenä. Kunnan on syytä ohjeistaa, milloin omaishoidon keskeytyminen esimerkiksi hoidettavan tilapäisen sairaalahoidon takia vähentää omaishoidon sitovuutta siinä määrin, että omaishoitajan oikeus vapaaseen vähenee kolmesta kahteen vuorokauteen kalenterikuukautta kohti. Tilanteessa, jossa hoidettavaa hoidetaan tilapäisesti muualla kuin omaishoidossa yli kuukauden, voidaan soveltaa omaishoitolain 9 §:n 2 momenttia. Mainitun lainkohdan mukaan hoitopalkkion maksaminen keskeytyy kuukauden kuluttua, jos omaishoito hoidettavan terveydentilasta johtuvasta syystä keskeytyy tilapäisesti. Vapaata ei tällöin kertyisi ajalta, jolta ei makseta hoitopalkkiota.

Vapaan pitäminen useampana alle vuorokauden pituisena jaksona

Omaishoitolain 4 §:n 2 momentin mukaan kunta ja omaishoitaja voivat sopia, että omaishoitaja pitää vapaapäivänsä useampana alle vuorokauden pituisena jaksona siten, että jaksojen pituus on yhteensä enintään vuorokausi. Säännöksen tarkoituksena on tukea omaishoitajan mahdollisuutta normaaliin arkielämään kuuluvien asioiden hoitoon sekä toisaalta tarjota mahdollisuus lyhyeen irtautumiseen omaishoitotehtävästä. Uudistuksen tarkoituksena on kannustaa vapaan käyttöön erityisesti sellaisia omaishoitajia, jotka eivät halua pitää pitkiä yhtäjaksoisia vapaita. Vapaan jaksottaminen edellyttää kunnan ja omaishoitajan sopimusta eikä kumpikaan osapuoli voi vaatia sitä yksipuolisesti. Jaksottamisesta voidaan sopia tapauskohtaisesti tai siitä voidaan sopia toistaiseksi voimassaolevasti omaishoitosopimuksessa.

Vapaasta, joka pidetään useammassa alle vuorokauden jaksossa, voidaan periä enintään yksi sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 6 b §:n tarkoittama maksu vapaata vuorokautta kohti. Asiakasmaksu voidaan periä ensimmäisen vapaajakson alkaessa.

Sosiaalihuoltolain 27 b §:n mukainen vapaa omaistaan tai läheistään hoitavalle henkilölle

Uudessa sosiaalihuoltolain 27 b §:ssä säädetään kunnan järjestämistä vapaista omaistaan tai läheistään hoitavalle henkilölle. Kunta voi tarvittaessa järjestää tuen tarpeessa olevan henkilön päivittäin sitovaa hoitoa ja huolenpitoa antavalle omaiselle tai läheiselle vapaapäiviä sekä alle vuorokauden pituisia virkistysvapaita. Uusi säännös liittyy sosiaalihuoltolain 11 §:n 10 kohdassa tarkoitettuihin tuen tarpeessa olevien henkilöiden omaisten ja läheisten tukemiseen. Säännös parantaa kunnan mahdollisuuksia tukea niitä omaisia ja läheisiä, jotka osallistuvat tiiviisti tuen tarpeessa olevan henkilön hoidon ja huolenpidon järjestämiseen. Säännös koskee käytännössä niitä henkilöitä, jotka täyttävät kriteerit omaishoitosopimuksen tekemiselle, mutta jotka eivät syystä tai toisesta ole tehneet sopimusta. Säännöksen tarkoituksena on laajentaa kunnan antaman tuen piirissä olevaa omaisten ja läheisten antamaa hoitoa heikentämättä hoitoa ja huolenpitoa tarvitsevien henkilöiden mahdollisuuksia päästä omaishoitolain mukaisen omaishoidon tuen piiriin.

Vapaan tarkoituksena on parantaa tai ylläpitää omaistaan tai läheistään hoitavan henkilön jaksamista. Vapaan edellytyksenä on hoidon sitovuuden ja hoitavan henkilön tuen tarpeen lisäksi se, että omaisen tai läheisen antama hoito ja huolenpito on kirjattu hoidettavan hoito- ja palvelusuunnitel-

maan. Sosiaalihuoltolain mukaisen vapaan myöntämistä arvioidessaan kunta voi käyttää samoja kriteereitä, joiden perusteella se myöntää omaishoidon tukea. Tarvittaessa kunnan tulee täsmentää kriteerejä siten, että omaistaan tai läheistään hoitavien henkilöiden vapaan aikainen sijaishoito voidaan järjestää yhdenvertaisin perustein.

Pykälän 2 momentissa säädetään kunnan velvollisuudesta järjestää hoidettavan hoito tarkoituksenmukaisella tavalla hoitajan vapaan aikana. Säännös vastaa omaishoidon tuesta annetun lain säännöstä omaishoitajan vapaan aikaisen hoidon järjestämisestä ja kunnalla on käytössään vastaavat keinot vapaan aikaisen hoidon järjestämiseksi kuin omaishoidon tuessa. Kuten omaishoidossakin, hoidettavan hoito voidaan järjestää esimerkiksi lyhytaikaisena perhehoitona. Lisäksi pykälän 3 momentissa säädetään mahdollisuudesta järjestää vapaan aikainen hoito omaishoitolain 4 a §:n tarkoittamana toimeksiantosuhteisena sijaishoitona.

Sosiaalihuoltolain 27 b §:n mukaisen vapaan asiakasmaksu

Sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annettuun lakiin on lisätty uusi 6 c §, jossa säädetään sosiaalihuoltolain 27 b §:n 1 momentissa tarkoitettun vapaan ajaksi järjestettävien palvelujen asiakasmaksusta. Pykälässä viitataan asiakasmaksulain 6 b §:ään, jossa säädetään omaishoitajan vapaan aikaisten palvelujen asiakasmaksusta. Sosiaalihuoltolain 27 b §:n nojalla järjestettävän vapaan aikaisen palvelun asiakasmaksu määräytyy näin ollen samoin perustein kuin omaishoidon tuesta annetun lain nojalla järjestettävässä vapaassa. Enimmäismaksu on tällä hetkellä 11,50 euroa vapaata vuorokautta kohti. Poikkeuksena ovat palvelut, jotka on säädetty kokonaan tai osittain maksuttomiksi.

Sijaishoitojärjestelyt

Yleistä

Omaishoitolain 4 §:n sekä sosiaalihuoltolain 27 b §:n mukaan kunnan on huolehdittava hoidettavan hoidon tarkoituksenmukaisesta järjestämisestä hoitajan vapaan aikana. Uusi perhehoitolaki (263/2015) monipuolista osaltaan kunnan mahdollisuuksia tarjota asiakkaille erilaisia vaihtoehtoja sijaishoidon järjestämiseen.

Hoitajan vapaan aikaisen hoidon järjestämisessä kunnan tulee turvata riittävät resurssit ja osaaminen ja järjestää hoidettavalle laadukasta ja kuntouttavaa hoitoa ja huolenpitoa. On tärkeää, että kunta suunnittelee yhdessä hoitajan ja hoidettavan kanssa heidän yksilöllisiin tilanteisiinsa sopivan palvelun. Jotta entistä useammat omaishoitajat pitäisivät jaksamisen kannalta tärkeitä vapaita, sijaishoitovaihtoehtoja tulee monipuolistaa ja järjestää hoito niin, että hoito vastaa hoidettavan yksilöllisiä tarpeita. Hoitajan vapaan aikainen hoito tulee lähtökohtaisesti järjestää avohuollon palveluna. Laitosmuotoista sijaishoitoa tulisi käyttää vain silloin, kuin vapaan järjestäminen ei hoidettavan tarpeiden takia ole muutoin käytännössä mahdollista. Kunta päättää viimesijassa siitä, miten omaishoitajan vapaan aikainen hoito järjestetään.

Omaishoitajan vapaan aikaisen sijaishoidon järjestelyjä kehitetään vuosina 2016 - 2018 osana hallituksen Kehitetään ikäihmisten kotihoitoa ja vahvistetaan kaikenikäisten omaishoitoa -kärkihanketta.

Perhehoito

Tavoitteena on, että lyhytaikainen perhehoito on jatkossa keskeinen keino omaishoitajien sekä omaisten ja läheisten vapaan aikaisen hoidon järjestämiseen. Kunnalla voi olla käytössään sekä pelkästään lyhytaikaiseen perhehoitoon keskittyneitä perhekoteja että lyhytaikaisia perhehoitopaikkoja muutoin pitkäaikaista perhehoitoa tarjoavissa perhekodeissa. Tällöin on kuitenkin huomioitava, että lain 7 §:n säännös hoidettavien enimmäismäärästä koskee myös tilanteita, jolloin pitkäaikaista perhehoitoa tarjoavassa perhekodissa on henkilöitä lyhytaikaisessa perhehoidossa, ellei tilanteeseen liity lain 9 §:n tarkoittamia erityisiä syitä hoidettavien enimmäismäärästä poikkeamiselle.

Perhehoitoa voidaan perhehoitolain 3 §:n mukaan antaa myös hoidettavan kotona. Säännöksen tarkoituksena on monipuolistaa erityisesti lyhytaikaisen perhehoidon järjestämismahdollisuuksia. Hoidettavan kotona annettavalla perhehoidolla voidaan järjestää erityisesti perhehoitajan vapaan aikainen sijaishoito. Hoidettavan kotona annettava perhehoito voi lyhytaikaisesti tulla poikkeuksellisesti kysymykseen myös omaishoitajan vapaan aikaisen hoidon järjestämisessä.

Toimeksiantosuhteinen sijaishoito

Omaishoitolain 4 a §:n mukaan kunta tai kuntayhtymä voi järjestää omaishoitajan vapaan tai muun tilapäisen poissaolon ajaksi tarvittavan sijaishoidon tekemällä omaishoitolain 3 §:n 3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttävän henkilön kanssa toimeksiantosopimuksen, jolla tämä sitoutuu huolehtimaan sijaishoidosta. Sijaishoito voidaan järjestää edellä tarkoitettulla tavalla, jos omaishoitaja suostuu siihen. Lisäksi edellytyksenä on, että järjestely toteutetaan ottamalla huomioon hoidettavan henkilön mielipide ja järjestely arvioidaan hoidettavan edun mukaiseksi. Sijaishoitaja ei ole työsuhteessa sopimuksen tehneeseen kuntaan tai kuntayhtymään. Sijaishoitajalle maksettava hoitopalkkio ja kustannusten korvaus ei ole sidottu omaishoitajan saamiin palkkioihin, vaan niistä sovitaan erikseen sijaishoitajan kanssa tehtävässä toimeksiantosopimuksessa. Eläke- ja tapaturmavakuutusturvan osalta sijaishoitaja on vastaavassa asemassa kuin omaishoitaja omaishoitolain 10 §:n mukaisesti.

Sosiaalihuoltolain 27 b §:n 3 momentin mukaan myös omaistaan tai läheistään hoitavan henkilön vapaa voidaan järjestää edellä kuvattuna omaishoitolain mukaisena toimeksiantosuhteisena sijaishoitona.

Palveluseteli

Omaishoitoa tukevia palveluja voidaan järjestää myös palvelusetelillä. Palvelusetelillä kunta sitoutuu maksamaan palvelun käyttäjän hankkimat palvelut siihen palvelusetelin arvoon asti, jonka kunta on päättänyt. Palvelusetelillä hankittavat palvelut ovat kunnan hyväksymän yksityisen palveluntuottajan tuottamia.

Mikäli hoidettavan hoito ja huolenpito järjestetään palvelusetelillä omaishoitajan lakisääteisen vapaan ajaksi, voi asiakkaan maksettavaksi tulla enintään 11,50 euroa vuorokautta kohti. Jos asiakkaalle annetaan omaishoitajan lakisääteisen vapaan aikaisen hoidon hankkimista varten palvelusetelitä esimerkiksi sosiaalihuoltolain mukaiseen kotihoitoon tai palveluasumiseen, asiakkaan omavastuuosuudeksi saa jäädä enintään 11,50 euroa vuorokautta kohti.

Siirtymäsäännökset

Omaishoitolain muutokset johtavat siihen, että merkittävä osa omaishoitosopimuksista sekä hoidettavan hoito- ja palvelusuunnitelmista on päivitettävä vastaamaan uuden lain säännöksiä. Muutosten toimeenpano ei kuitenkaan edellytä omaishoitosopimusten irtisanomista, vaan tarvittavat muutokset tehdään sopimusten ja suunnitelmien tarkistuksena.

Omaishoitosopimusten sekä hoito- ja palvelusuunnitelmien on vastattava uuden lain säännöksiä viimeistään 1.4.2017 alkaen. Omaishoitajien valmennusta koskevaa säännöstä sovelletaan kuitenkin vasta 1.1.2018 alkaen.

Omaishoitajalla on oikeus lain 3 a §:ssä tarkoitettuihin omaishoitotehtävää tukeviin palveluihin ja 4 §:n mukaisiin vapaisiin lain voimaantulosta alkaen siitä riippumatta, onko omaishoitosopimusta tai hoito- ja palvelusuunnitelmaan tarkistettu. Kunnan on syytä laatia ohjeistus siitä, miten ennen sopimuksen tarkistamista kertyneet vapaat voi pitää takautuvasti.

Tuki uudistusten toimeenpanoon

Kuluvalla hallituskaudella omaishoitoa kehitetään edellä mainittujen lainsäädännön muutosten lisäksi myös hallituksen Kehitetään ikäihmisten kotihoitoa ja vahvistetaan kaikenikäisten omaishoitoa -kärkihankkeessa (I & O-hanke). Kärkihanke toteutetaan vuosina 2016–2018. Kärkihankkeen yhteydessä muun muassa luodaan alueellisia omais- ja perhehoidon keskuksia, jotka vastaavat muun ohella omais- ja perhehoitajien ja heidän sijaistensa rekrytoinnista sekä omais- ja perhehoitajien valmennuksen ja muun koulutuksen järjestämisestä.

Lakimuutosten soveltamisesta on tarjolla myös infotilaisuuksia. Sosiaali- ja terveysministeriö järjestää tietoiskuja omaishoito- ja perhehoitolain uusista säännöksistä I & O-hankkeen maakunnallisten käynnistämistilaisuuksien yhteydessä Helsingissä 14.10.2016, Kuopiossa 19.10.2016, Turussa 8.11.2016 ja Tampereella 14.11.2016. Lisätietoa kärkihankkeesta ja infotilaisuuksista on sosiaali- ja terveysministeriön verkkosivuilla: <http://stm.fi/hankkeet/koti-ja-omaishoito>

Lisätietoja

Hallitussihteeri Erkki Papunen, puh. 02951 63298, etunimi.sukunimi@stm.fi

Neuvotteleva virkamies Anne-Mari Raassina, puh. 02951 63405, etunimi.sukunimi@stm.fi

